

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202521
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619202521.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: S. T., nar. X. X. XXXX, trvale bytom X. G., Y. XXX/XXX, v spore o zaplatenie 924,68 eur s príslušenstvom, o návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/76/2019-63 zo dňa 4. 12. 2019, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v y h o v u j e návrhu žalobcu, aby do konania v štádiu odvolacieho konania vstúpil namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, nový žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154.

II. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 914,96 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 914,96 eur od 30. 1. 2017 do zaplatenia, p o t v r d z u j e , s tým, že žalovaná je povinná uhrádzať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %, p o t v r d z u j e.

IV. V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

V. Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

VI. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 914,96 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 914,96 eur od 30. 1. 2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 3. 9. 2019, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 924,68 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30. 1. 2017 do

zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o pôžičke číslo 6153490, uzatvorenej medzi žalovanou a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. dňa 7. 8. 2013, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1200 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v 72 mesačných splátkach po 34,63 eur. Doposiaľ uhradila 1266,21 eur. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 26. 11. 2016 ju upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru a dňa 24. 1. 2017 jej oznámil, že 19. 1. 2017 celý úver zosplatnil. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú mala žalovaná zaplatiť ku dňu podania žaloby, vo výške 2181,17 eur a nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 9,72 eur a sumou vykonaných úhrad 1266,21 eur. Okresný súd podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a. s.) a žalovaná uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanej pôžička, ktorú sa zaviazala, spolu s dojednaným úrokom, vrátiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko predmetom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi - žalovanej spotrebiteľský úver a spotrebiteľ - žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si právny predchodca žalobcu právo žiadať zaplatenie celého úveru. Oprávnenie veriteľa žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku 8.4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná bola na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornená 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňa 27. 1. 2017, prihladajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (24. 1. 2017) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni), dňom doručenia oznámenia žalovanej. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 914,96 eur. Z prehľadu splátok a úhrad bolo preukázané, že žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu spolu 1266,21 eur, čo predstavuje splátky splatné od septembra 2013 do augusta 2016 a časť splátky splatnej v septembri 2016 vo výške 19,53 eur. Nezaplatená preto zostala časť splátky splatnej v septembri 2016 vo výške 15,10 eur a splátky úveru splatné od októbra 2016 do predčasnej splatnosti úveru, t. j. do januára 2017, čo činí 4 x 34,63 eur, spolu 153,62 eur a istina úveru, ktorá sa stala splatnou v dôsledku uplatnenia práva veriteľa na splatenie celého úveru, vo výške 813,13 eur (istina zo splátok úveru splatných od februára 2017 do augusta 2019, spolu 31 splátok po 26,23 eur, keďže pri výške dojednaného úroku 32 % ročne pripadlo zo splátky na istinu 26,23 eur a na úrok 8,40 eur). Súd však bol v spore viazaný žalobným návrhom a nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený žalobcom v podanej žalobe. Preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dôvodom splatenia úveru, spolu s úrokom, sumu 914,96 eur. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t. j. 5 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 30. 1. 2017, nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s plnením dlhu dňom nasledujúcim pod predčasnej splatnosti úveru, t. j. 28. 1. 2017 (keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený v žalobe), do zaplatenia, zo sumy 914,96 eur. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania len z dlžnej istiny, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018). Ku dňu 30. 1. 2017, od ktorého si žalobca uplatnil úroky z omeškania, predstavovala dlžná istina 1044,75 eur (zosplatnená istina v sume 813,13 eur + zostatok istiny z nezaplatenej splátky splatnej v septembri 2016 v sume 6,70 eur + istina z nezaplatených splátok splatných od októbra 2016 do januára 2017 v sume 104,92 eur + 120 eur, ktoré boli uhradené až po dni 30. 1. 2017). Súd však nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený žalobou. Súd žalobu v časti uplatnených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 9,72 eur, spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania, zamietol nakoľko žalobca nepreukázal dôvodnosť uvedeného nároku. Žalobca v žalobe dostatočným spôsobom nešpecifikoval, aké konkrétne

náklady si voči žalovanej uplatňuje a z ktorých konkrétnych čiastkových nárokov pozostávajú. Žalobca v žalobe poukázal na zákonné ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré má predstavovať právny základ uvedeného nároku. Zákonné ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka síce určuje, že príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením, to však neznamená, že ich možno v súdnom konaní bez ich konkretizácie, presnej špecifikácie a relevantného preukázania priznať. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 914,96 eur, čo v percentuálnom vyjadrení činí 99 %, jeho neúspech 9,72 eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 1 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 98 % (99 % - 1 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla, že dňa 7. 8. 2013 jej bola poskytnutá pôžička vo výške 1200 eur. Doposiaľ uhradila sumu 1266, 21 eur. Nakoľko poskytnutú pôžičku vo výške 1200 eur vrátila, sa jej suma 914, 96 eur, ktorú si žalobca uplatňuje, zdá privysoká. Preto navrhuje, aby súd tomuto návrhu nevyhovel. V doplnení odvolania uviedla, že svoje odvolanie odôvodňuje svojimi majetkovými pomermi, ktoré jej neumožňujú súdom priznanú pohľadávku s príslušenstvom zaplatiť v tak krátkej lehote, t.j. v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, bez toho, aby nebolo ohrozené uspokojovanie jej základných životných potrieb. Poukazuje na skutočnosť, že žije v spoločnej domácnosti s manželom a obidvaja sú dôchodcovia. Ona poberá dôchodok vo výške 340 eur, manželov dôchodok je vo výške 420 eur. Okrem mesačných výdavkov na domácnosť (poplatky za vodu, elektrinu, smeti, drevo na kúrenie, telefón vo výške 290 eur) majú ďalšie mesačné výdavky za potraviny, lieky. Nakoľko je žalovaná po mozgovej príhode, má výdaje na lieky vo výške 60 eur a na stravu minú v priemere 250 eur. Taktiež splácajú ďalšiu pôžičku vo výške 40 eur. K výroku, ktorým súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, taktiež poukazuje na svoje majetkové a sociálne pomery, ktoré boli podrobne rozobrané vyššie, ako aj na to, že nepriznanie trov konania úspešnejšiemu žalobcovi, by pre neho nemalo taký nepriaznivý dopad, ako je to v jej prípade, ako slabšej strany sporu, ktorej jediným príjmom v súčasnej dobe je už len dôchodok vo výške 340 eur. Vo výnimočných prípadoch môže súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku náhradu trov konania nepriznať, pričom pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd okrem iného prihliada aj na majetkové, sociálne, osobné a zárobkové a iné pomery strán sporu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd zmenil výrok 1. rozsudku súdu prvej inštancie v časti lehoty splatnosti tak, že žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 914,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 914,96 eura v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a výrok 3. zmenil tak, že žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa neprizná. Navrhuje, aby krajský súd o trovách odvolacieho konania, rozhodol tak, že v prípade úspechu žalovaného, mu tieto neprizná (nakoľko mu žiadne nevznikli), a v prípade neúspechu žalovaného ich z dôvodu osobitného zreteľa žalobcovi neprizná.

3. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu k podanému odvolaniu žalovanej vyjadril tak, že súhlasí so splácaním dlžnej čiastky žalovanou vo výške 914,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 914,96 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Avšak žalobca nesúhlasí s nepriznaním nároku na náhradu trov konania a uvádza, že trvá na priznaní trov konania v rozsahu určenom rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/76/2019-63 zo dňa 4.12.2019-63.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd skôr než začal konať vo veci samej, z predložených listín mal preukázať, že dňa 29.05.2020 došlo k postúpeniu pohľadávok na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.12.2017 uzavretou medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, ako postupníkom. Žalobca spolu s návrhom na zmenu účastníka zaslal súdu aj Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 22.12.2017, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 02.06.2020, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 29.05.2020 a súhlas nového žalobcu so vstupom do konania.

9. V zmysle § 80 ods. 1, 2 CSP je možné po začatí konania s poukazom na prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, na základe návrhu žalobcu rozhodnúť o zmene subjektov sporu. V prípade zmeny na žalujúcej strane je potrebné, aby s takýmto vstupom do konania/sporu súhlasil ten, kto má na miesto žalobcu vstúpiť.

10. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

11. V konkrétnostiach súdnej veci boli splnené všetky podmienky vymedzené v označených zákonných ustanoveniach, z ktorého titulu krajský súd návrhu na zmenu subjektov sporu vyhovel. Vstupujúci subjekt Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, prijíma v zmysle § 80 ods. 3 CSP stav konania ku dňu jeho vstupu.

12. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

14. Po preštudovaní spisu, spisového materiálu a toho, čo strany uviedli v rámci odvolacieho konania má odvolací súd za preukázané, že výška priznaného nároku nebola medzi stranami sporná. Odvolateľka žiadala zmeniť časť výroku o splatnosti priznaného nároku, a to tak, že žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 914,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 914,96 eura v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. S plnením v splátkach súhlasil aj žalobca, a preto odvolací súd potvrdil výrok I. napadnutého rozsudku, ktorým okresný súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 914,96 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 914,96 eur od 30. 1. 2017 do zaplatenia, s tým, že dlžnú čiastku spolu s priznaným úrokom z omeškania bude žalovaná je povinná platiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

15. Okresný súd rozhodol o trovách konania v súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a to tak, že priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 914,96 eur, čo v percentuálnom vyjadrení činí 99 %, jeho neúspech 9,72 eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 1 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 98 % (99 % - 1 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

16. Odvolateľka namietala výrok okresného súdu o trovách konania, pričom žiadala v tejto časti zmeniť napadnutý rozsudok, tak že súd žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa neprizná.

17. Odvolací súd dáva do pozornosti, že účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. CSP vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. (Uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14)

19. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

20. Judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009)

21. Odvolací súd sa v medziach týchto úvah v plnom rozsahu stotožnil s priznaním nároku na náhradu trov konania žalobcovi voči žalobkyni v rozsahu 98%. Odvolací súd po preskúmaní všetkých skutočností, vychádzajúc najmä z tvrdení strán sporu, dospel k záveru, že v danom prípade nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mala byť žalovaná zbavená povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania v súlade s § 257 CSP, ktorá by jej boli uložené s ohľadom na výsledok sporu. Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností a s ohľadom na to, že strany sporu sú zodpovedné za výsledok konania (§ 255 CSP), súd dospel k záveru, že nemožno považovať za spravodlivé, aby žalovaná bola oslobodená od povinnosti nahradiť trovy konania žalobcovi a preto rozsudok okresného súdu v tejto časti potvrdil ako vecne správny.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti s modifikáciou výroku o splatnosti

priznaného nároku. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

23. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP nezistil.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)